

pîia, kîndǎ eraî kopîlǎ, nǎtrǎi valǎrile golǎlǎi de
Kpissa!... Ши, еѣ, нѣ voiǎ maî vedea grajdǎrile lǎi
Palemon, alle kǎrora sǎiabǎrî sǎntǎ de martǎrǎ, alle
kǎrora iesle sǎntǎ de чедрǎ!... Adio, konsocii meî,
Eos, Eton, Flegon! adio!... În прѣпашtie! în прѣ-
пашtie!

Începeamǎ sǎ încellegǎ kǎ o spaîtmǎ pe care nǎ
o kennoshteamǎ nîn'atǎnçî în sǎffletǎlǎ meǎ ceea че вреа
sǎ zîkǎ mǎrtǎra pomîlorǎ, strigarea passerîlorǎ, kǎn-
tikǎlǎ fermekǎtoarelorǎ: era, în centrǎlǎ pǎdǎrîi Nemeei,
znǎ abissǎ affǎndǎ pe marǎinea kǎrǎia, kîndǎ eramǎ ko-
pîlǎ saǎ jǎne, mǎ plekassemǎ maî de mǎlte ori, шî
mî peria faça, kǎçî abissǎlǎ ачеста, care se fǎksse шî
maî întǎnekosǎ de крѣчîle челле desse alle pomîlorǎ
care formǎ pe d'assǎpra o волтǎ de frǎnzetǎ, semǎnǎ
kǎ n'avea fǎndǎ. — Se nǎmîa Прѣпашtia. — Аколо пе
kondǎchea pondǎlǎ челлǎ snǎimîntǎtorǎ care se învǎrtia
împrejurǎlǎ nostrǎ; шî Pirois zîchea kǎ, fiindǎ-kǎ прѣ-
пашtia чеа fǎrǎ fǎndǎ era sǎ ne îngîçǎ, нѣ eramǎ sǎ maî
vedemǎ niçî o datǎ, еѣ, kasa mǎmei melle, шî елǎ,
grajdǎrile lǎi Palemon. Aveamǎ преа mǎltǎ dorinçǎ
a mǎ lǎssa s'almekǎ în lǎngǎlǎ koastelorǎ lǎi Pirois,
saǎ sǎ sǎrǎ josǎ; dar fǎra noastrǎ era ama de pe-
pede, dar помîi era atǎtǎ de vecinî, dar stǎncеле era
atǎtǎ de aproape, înkǎtǎ mi se пѣrea neste nǎtingǎ
a face o assemenea черкаре fǎr'a mǎ sfǎrǎma de елле.
Пе lǎng'ачестea, sǎposîndǎ kiarǎ kǎ помîi шî stǎncеле
era sǎ se derîme pentrǎ mine, n'ашǎ fi kǎzǎtǎ înstǎ în
mǎnele ачеллорǎ fermekǎtoare че era maî de spaîtmǎ
de kǎtǎ баккantele care sfǎshiaserǎ pe Orfeǎ pe mar-